

Kaj je **Jezusovo Srce** in zakaj že stoletja nagovarja ljudi?

Zakaj prav srce?

Ko rečemo, da nekaj prihaja »iz srca«, navadno ne govorimo o organu, ki poganja kri po našem telesu. Govorimo o nečem globljem. Srce je v našem jeziku in kulturi postalo simbol človekove notranjosti: njegove ljubezni, hrepenenj, odločitev, veselja in bolečine. Človeku lahko »podarimo srce«, nekaj nam lahko »leži na srcu«, nekdo nam je lahko »pri srcu«, lahko nas tudi »boli srce«.

Tudi ko kristjani govorimo o Jezusovem Srcu, ne častimo telesnega organa, ločenega od Jezusa. Srce je znamenje Jezusa samega in njegove ljubezni do človeka.

Kristjani verujemo, da Bog v Jezusu ni ostal oddaljen od človeka, ampak je resnično postal človek. Jezus je imel človeško telo in človeško srce. Poznal je prijateljstvo in bližino, veselje in žalost, zavrnitev in bolečino.

Zato Jezusovo Srce govori o Bogu, ki ne ljubi od daleč.

Papež Frančišek je svojo okrožnico o Jezusovem Srcu naslovil *Dilexit nos – Vzljubil nas je*. Naslov povzema eno temeljnih sporočil krščanstva: Bog človeka ne čaka na koncu njegovega iskanja, ampak mu prvi prihaja naproti.

Korenine češčenja Jezusovega Srca

Korenine češčenja Jezusovega Srca segajo v evangelij. Jezus sam govori o svojem srcu. Ljudem, ki so utrujeni in obteženi, pravi:

*«»Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek.
[...] Učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen.»*

— Mt 11,28–30

Posebej močan je trenutek s konca Jezusovega zemeljskega življenja. Janezov evangelij pripoveduje, da je vojak po Jezusovi smrti na križu s sulico prebodel njegovo stran (prsni koš).

«» [...] in takoj sta iz nje pritekli kri in voda.» — Jn 19,33-35

»Glej to Srce, ki je tako silno ljubilo ljudi«

Pomemben mejnik v širjenju češčenja Jezusovega Srca je bilo 17. stoletje.

V francoskem mestecu Paray-le-Monial je živel mlada redovnica iz samostana vizitantk Marjeta Marija Alacoque. Med letoma 1673 in 1675 je doživela več mističnih izkušenj, v katerih se ji je prikazal Jezus in ji razodel svoje Srce. Opisovala ga je kot Srce, ki gori od ljubezni do ljudi.

Osrednje sporočilo teh doživetij lahko strnemo v Jezusove besede, ki jih je zapisala:

“ »Glej to Srce, ki je tako silno ljubilo ljudi ...«

Marjeta Marija je govorila o Bogu, ki človeka neizmerno ljubi, vendar njegova ljubezen pogosto ostaja brez odgovora – srečuje se z brezbriznostjo, nehvaležnostjo in zavrnitvijo.

Marjetina doživetja so s pomočjo jezuita sv. Klavdija Colombiera postala vse bolj znana. Duhovnost se je širila in leta 1765 je bilo odobreno liturgično praznovanje Jezusovega Srca za določene kraje in skupnosti, leta 1856 pa je papež Pij IX. praznik razširil na vso Cerkev.

Kaj nam Jezusovo Srce govori danes?

Podoba Jezusovega Srca – srce, obdano s trnjem, plameni, križ in rana – lahko sodobnemu človeku deluje kot nekaj iz drugega časa. Toda njeno sporočilo ostaja zelo preprosto in neposredno:

Ali sem ljubljen?

Jezusovo Srce govori o Bogu, ki človeka pozna v njegovi krhkosti in mu kljub temu prihaja naproti. Prvi korak naredi Bog. Njegova ljubezen ni nagrada za popolnost, ampak dar, ki človeka vabi k zaupanju, odpuščanju in novemu začetku.

Hkrati ta ljubezen išče odgovor. Če sem ljubljen, sem povabljen, da tudi sam ljubim; če mi je odpuščeno, da odpuščam; če je Bog stopil naproti meni, da tudi jaz stopim naproti drugemu.

Papež Frančišek zato češčenja Jezusovega Srca ne ločuje od našega odnosa do ljudi. Srečanje s Kristusovo ljubeznijo se kaže tudi v tem, kako živimo drug z drugim: v bližini, spravi in skrbi za človeka, ki je ranjen ali osamljen.

Jezusovo Srce tako ni samo podoba, ki jo gledamo. Je povabilo, da tudi naše srce postaja drugačno.

Jezusovo Srce na Slovenskem

Če ste kdaj vstopili v staro slovensko hišo, ste morda že videli podobo Jezusa, ki z roko kaže na svoje srce. Pogosto je ob njej visela tudi podoba Marijinega Srca.

Češčenje Jezusovega Srca ima na Slovenskem dolgo tradicijo. O njej pričujejo stare molitvene knjižice in podobice, v številnih župnijah pa se je posebej ukoreninila pobožnost prvih petkov.

V novejšem času je k oživljanju in poglobljanju češčenja Jezusovega in Marijinega Srca veliko prispeval p. Anton Nadrah, zaslužni stiški opat, z duhovnimi nagovori, knjigami in drugimi besedili.

Morda so se skozi generacije spreminjali jezik, podobe in načini izražanja vere. Toda vprašanje, ki stoji za Jezusovim Srcem, ostaja enako.

Kaj ima to opraviti z menoj?

Jezusovo Srce lahko razumemo kot verski simbol, spoznamo njegovo zgodovino in razumemo, zakaj so njegovo podobo naši predniki postavljali v svoje domove.

Kršćanstvo pa gre še korak dlje. Trdi, da ljubezen, o kateri govori Jezusovo Srce, ni samo simbol. Da za njo stoji nekdo. In da je namenjena vsakemu človeku.

Gre za povabilo k srečanju.

Film Presveto Srce prinaša tudi konkretna pričevanja ljudi, ki pripovedujejo, kako je srečanje z Jezusovo ljubeznijo poseglo v njihovo življenje. Njihove zgodbe govorijo o ranah in iskanju, pa tudi o odpuščanju, spreobrnjenju in novih začetkih.

In tako vprašanje Jezusovega Srca na koncu postane zelo osebno:

Kaj pa, če sem tudi jaz ljubljen tako?